

תשס"ה (03 באפריל)

יום א', כ"ג ב

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

הפרה האדומה, שעליה קראנו בתורה השבת, היא פרה מיוחדת שאפרה שימש להכנת "מי נידה" [מי הזאה], לטהר בהם טמאי-מת. הפרה צריכה להיות "תמימות אדמימות", ואם היו בה 2 שערות שחורות או לבנות – פסולה. כל המומים הפוסלים את הקודשים (הקרבנות שהוקדשו על המזבח) פוסלים את הפרה. פרה שנעבדה בה עבודה – פסולה. מצוה היא לקחת פרה בת 3-4 שנים. פרה אדומה היא קרבן ציבור, לכן היא נקנתה מכספי תרומת הלשכה, שהם כספי ציבור.

הפרה נעשית בהר המשחה [=הר הזיתים], על-ידי כהן הלבוש 4 בגדים של כהן הדיוט. לאחר שחיטתה, מזה הכהן מדמה 7 פעמים כנגד בית קדשי הקודשים. לאחר שריפת הפרה, נוטל הכהן עץ ארז, אזוב וצמר צבוע אדום (שני תולעת) ומשליך לתוך אפר הפרה. אח"כ כותשים את הכל לאפר ומחלקים אותו ל- 3 חלקים. אח"כ ממלאים מים בכלי – ממעיין או מנהר המושך, ונותנים לתוכם את האפר. מן המים היו מזים על טמאים שנטמאו ע"י מת, ביום ה- 3 וביום ה- 7 לטהרתם.

על הפרה הראשונה נצטווה משה במדבר: **"זאת חוקת התורה אשר ציוה ה' לאמור, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום, אשר לא עלה עליה עול."**

[במדבר י"ט 2], והיא נעשתה על-ידי אלעזר בן אהרן הכהן. הפרה השניה נעשתה על-ידי עזרא הסופר. אחר-כך – ע"י שמעון הצדיק, יוחנן כהן גדול וכו'. סך-הכל 9 פרות אדומות היו. [מסכת פרה פרק ג' משנה ה']. את הפרה ה- 10 יעשה המלך המשיח. משום נדירותה של פרה אדומה, מצינו שהיו לוקחים אותה גם מנוכרים, ובדמים מרובים. ידוע המעשה בנוכרי דמא בן נתינה מאשקלון שבשכר קיום מצוות כיבוד-אב בהידור, זכה שנולדה פרה אדומה בעדרו, וחכמי ישראל באו לקנותה ממנו [מסכת קידושין ל"א.א.]: [אנציקלופדיה לבית ישראל]

שאלו את רבי אליעזר: עד היכן הוא כיבוד אב ואם? אמר להן: ולי אתם שואלים? לכו ושאלו את דמה בן נתינה!

אמר רבי חזקיה: גוי אשקלוני היה **דמה בן נתינה**, וראש המועצה היה. פעם אחת אבדה ישפה, אחת מהאבנים הטובות שבחושן - האבן שהשם בנימן חקוק עליה - מהחושן. אמרו: מי יש לו טובה כמוה? אמרו: יש לדמא בן נתינה. הלכו אליו, וסיכמו אותו לקנותה במאה דינר. הלך להביאה, ומצא את אביו ישן. ויש אומרים: מפתח התיבה היה על אצבעו של אביו. ויש אומרים: רגלו של אביו הייתה על התיבה. ירד אליהם, ואמר להם: איני יכול להביא לכם את האבן. חשבו: אולי הוא רוצה יותר כסף? העלו את המחיר למאתיים, העלוהו לאלף. כיוון [=כאשר] שהתעורר אביו משנתו, הלך [דמה] והביא להם את האבן. רצו לתת לו כהצעתם האחרונה. סירב, ולא קיבל. אמר: האם אני מוכר לכם את כבוד אבי בפרוטות? איני נהנה מכבוד אבותי כלום.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של **כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם** בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

תשס"ה (03 באפריל)

יום א', כ"ג ב

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מה פרע לו הקב"ה שכר? אמר רבי יוסי בי רבי בון: **בו בלילה ילדה פרתו פרה אדומה**, ושקלו לו כל ישראל משקלה זהב, ונטלוה. אמר רבי שבתאי: כתוב "ומשפט ורב צדקה לא יענה" [איוב ל"ז 23]; אין הקב"ה משהה מתן שכר של עושי מצוות בגויים.

[<http://www.daat.ac.il/daat/toshba/ishut/ishut9.htm>]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל